

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/368/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713207490
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713207490.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľky R. V., bytom L. XXXX/XX, T. F. proti odporcovi Ing. R. M., bytom L. XXXX/XX, T. F., právne zastúpenému JUDr. E. V., advokátkou, M. XXX/X, T. F., v konaní o zaplatenie 8 000 Eur, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25. februára 2014, č.k. 4C/211/2013 -79, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 8.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel jednoznačne k záveru že návrh navrhovateľky je dôvodný.

V danom prípade medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že odporca dňa 22.06.2010 prevzal od navrhovateľky sumu 10.000 eur, ktoré vybrala zo svojho účtu v H. banke a.s., pobočka T. F., po tom ako bola vyplatená predávajúcimi R. N. a spol. kúpna cena za predaj rodinného domu U. Q. v T. M. súp. č. XXX, ktorého predaj za menovaného sprostredkovala navrhovateľka.

Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchu svedkov L. V., E. V., Y. Y. a Y. M. mal súd za jednoznačne preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom vznikol záväzkovo - právny vzťah a to na základe zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bola suma 10.000 Eur, reálne odovzdaná odporcovi navrhovateľkou dňa 22.06.2010. I keď ani jeden zo svedkov nebol priamo pri uzatváraní zmluvy o pôžičke, z ich výsluchu je zrejmé, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo skutočne k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Súd vychádzal z výpovedí svedkov, kde všetci potvrdili, že navrhovateľka sa pred nimi vyjadrovala o tom, že odporcovi požičala peniaze a to konkrétne 300.000,- Sk (10.000 Eur), žiadala od odporcu peniaze vrátiť, avšak odporca peniaze vrátil len vo výške 2.000 Eur, ktorú skutočnosť nepoprel ani sám odporca a vyplýva aj z výpovede svedka L. V. a R. R..

Pokiaľ odporca tvrdil, že navrhovateľke požičal sumu 5.000 Eur, a táto mu sľúbila vrátiť 10.000 Eur, takéto tvrdenia odporcu považuje súd za nepravdivé a nepreukázané. Odporca nepredložil súdu jediný dôkaz o tom, že by k pôžičke sumy 5.000 Eur navrhovateľke vôbec niekedy došlo, ako ani dôkaz o tom, že by mu navrhovateľka mala z tejto pôžičky vrátiť dvojnásobok požičanej sumy, čo sa javí súdu ako

maximálne nelogické, pripúšťajúc aj skutočnosť, že navrhovateľka skutočne nehospodárne nakladala s finančnými prostriedkami za predaj rodinného domu U. Q. ako aj z finančnými prostriedkami, ktoré U. Q. získal z predaja iných nehnuteľností, keď z jej výpovede je zrejmé, že už žiadne peniaze nemá, pričom z predaja nehnuteľnosti U. Q. mala k dispozícii nemalý obnos peňazí. V tomto konaní však nie je rozhodujúce ako navrhovateľka s kúpnyimi cenami naložila, na ktorú skutočnosť poukazoval odporca.

Nepravdivosť tvrdení odporcu o pôžičke 5.000 Eur navrhovateľke vyplýva aj z jeho rozdielného tvrdenia v konaní vedenom na OR PZ Považská Bystrica č. ČVS:ORP-541/OEK-PB-2011, kde odporca vo svojej výpovedi uvádzal, že navrhovateľke požičal sumu 3.320 Eur a to dňa 16.03.2010, ktorú mu mala vrátiť, keď sa jej pripíšu všetky peniaze za dom na jej účet, ďalej jej požičal sumu 5.000 Eur s tým, že túto sumu mu vráti, keď dostane zaplatené za dom, a okrem toho mu vráti sumu 2.000 Eur za ochotu požičať peniaze v jej finančnej tiesni. Predmetom pôžičky odporcu navrhovateľke mala byť podľa jeho tvrdení suma 10.000 Eur zložená však zo zálohy 3.320 Eur, sumy 5.000 Eur a sumy 2.000 Eur, čo je skutočnosť iná ako jeho tvrdenia v tomto konaní, kde predmetom pôžičky mala byť suma 5.000 Eur s tým, že navrhovateľka mu vráti 10.000 Eur.

Na základe všetkých týchto skutočností súd teda nemal za preukázané, že medzi odporcom a navrhovateľkou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej mala byť suma 5.000 Eur a záväzok navrhovateľky vrátiť odporcovi dvojnásobok teda sumu 10.000 Eur. Na druhej strane súd mal za jednoznačne preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke predmetom ktorej bola suma 10.000 Eur, ktorú dňa 22.06.2010 odporca od navrhovateľky prevzal, ktorú skutočnosť odporca nepoprel. I keď jednoznačne nemá súd za preukázané, do akej doby mal odporca navrhovateľke predmet pôžičky vrátiť, z výpovede navrhovateľky a všetkých vypočutých svedkov, okrem svedkyne F. je zrejmé, že navrhovateľka niekoľkokrát žiadala odporcu o vrátenie predmetu pôžičky, čo nakoniec odporca aj urobil a navrhovateľke v dvoch splátkach po 1.000 Eur vrátil sumu 2.000 Eur, preto predmetom návrhu je suma 8.000 Eur.

Súd poukázal aj na tú skutočnosť, že z výsluchu svedkov jednoznačne vyplýva, že vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom nebol len vzťah medzi zástupcom realitnej spoločnosti a klientom, nakoľko odporca navštevoval navrhovateľku v jej domácnosti aj mimo realitnej činnosti, pri príležitosti rodinných osláv. Odporca jednoznačne nenakladal hospodárne s finančnými prostriedkami za predaj rodinného domu U. Q. v T. M., už len z toho dôvodu, že napríklad prijal províziu 8.000 Eur a potvrdenie vyhotovil na sumu 6.000 Eur, odovzdal sumu 500 Eur svedkovi M. za sprostredkovanie predaja, pričom mu mal sľúbiť, že ak sa dom predá, z predaja mu dá 1.000 Eur.

Vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti, keď súd hodnotil vykonané dôkazy nielen jednotlivito ale aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko čo vyšlo v konaní najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci konania, súd má za to, že medzi navrhovateľkou a odporcom vznikol záväzkovo - právny vzťah a to zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bola suma 10.000 Eur, ktorú odporca aj napriek viacerým výzvam navrhovateľke vrátil len do výšky 2.000 Eur a zostatok vo výške 8.000 Eur navrhovateľke nezaplatil. Navrhovateľka sa teda dôvodne domáhala vrátenia predmetu pôžičky a preto súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľka mala v konaní plný úspech, preto jej vzniklo právo na náhradu trov konania. Keďže navrhovateľke žiadne trovy konania nevznikli, súd jej preto náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom právnej zástupkyne odporca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh navrhovateľky zamietol a uložil jej povinnosť nahradiť mu trovy prvostupňového konania aj odvolacieho konania. V odvolaní namietal, že počas celého konania poukazoval na tú skutočnosť, že on si sumu 8.000 Eur od navrhovateľky nepožičal, že tvrdenia navrhovateľky nie sú ničím podložené, o vzniku pôžičky nemá navrhovateľka žiaden relevantný dôkaz a v konaní vypočutí svedkovia svoje tvrdenia opierajú len o sprostredkované údaje získané od navrhovateľky. Teda podľa jeho názoru súd nerozhodol správne, keď ho zaviazal

k zaplateniu sumy 8.000 Eur. Opakovane uviedol, že medzi účastníkmi nebola ústne, ani písomne uzavretá žiadna zmluva o pôžičke, nemal stavať žiadny Domov dôchodcov v R., nečakal na žiadne zdroje z eurofondov a ani medzi účastníkmi nebolo žiadne priateľstvo. S navrhovateľkou sa zoznámil pri predaji rodinného domu U. Q. v T. M.. Súd v rozsudku uvádza, že navrhovateľku na súd odporučil prokurátor po tom, čo bol jej podnet na začatie trestného stíhania voči odporcovi zastavený z dôvodu, že nebolo preukázané spáchanie trestného činu, pričom toto sa nezakladá na pravde, nič prokurátor neodporučil. Taktiež súd uviedol, že odporca poprel tvrdenia navrhovateľky, že peniaze mu vydala v H. banke, pričom toto je pravda, od navrhovateľky v banke žiadne finančné prostriedky neprevzal a potvrdilo to i dokazovanie - výsluch svedkyne Y. F. - pracovníčky banky. Pravdivo uviedol ako sa veci mali, že jeho vzťah s navrhovateľkou vznikol v súvislosti s predajom domu pána Q. a určenou výškou provízie. Čo sa týka provízie, výšku tejto navrhovateľka navrhla už pri prvom stretnutí s ním, kedy on požadoval 5% a navrhovateľka mu sama prisľúbila 10 %, čo potvrdil aj svedok Y. M.. Preto po tom, ako si navrhovateľka chcela od neho požičať peniaze, sama mu zasa navrhla, že vráti dvojnásobok. Aj z toho počínania navrhovateľky je možné vidieť, ako pristupovala k peniazom a ako ich míňala. Súd na jednej strane správne vyhodnotil tú skutočnosť, že svedkyňa Y. F. ako pracovníčka H. banky vydávala peňažné prostriedky navrhovateľke, avšak sa nevysporiadal s druhou časťou svedeckej výpovede, keď to bola navrhovateľka, ktorá pani F. požiadala, keď sa stretli pred pobočkou banky, aby odporcovi povedala, že peniaze jej nemôže vydať. Taktiež spochybňuje svedeckú výpoveď L. V., pretože nikdy svedkovi V. na osobnom stretnutí nerozprával, že má dostať peniaze z nejakých eurofondov a že mal vrátiť peniaze navrhovateľke z pôžičky. Je to všetko vymyslená, vykonštruovaná lož s celým domovom dôchodcov, pán V. je syn navrhovateľky, jeho tvrdenie je založené len na sprostredkovaných informáciách od navrhovateľky. Nie je pravdou ani to, že mu mal odovzdať sumu 1.000 Eur, pretože nikdy mu žiadne peniaze nedával. Čo sa týka svedka R. R. - pán R. doviezol navrhovateľku do banky pred dvanástou hodinou, pretože ona auto nemá. Nie je pravdou, že by odporca v tom čase už bol v banke pred navrhovateľkou. On totiž prišiel do banky až po navrhovateľke, čo môže potvrdiť aj kamerový systém banky. Na jednej strane navrhovateľka tvrdí, že mu peniaze dala v banke, potom pani F. tvrdila, že to nevidela, že by navrhovateľka nejaké peniaze odporcovi dávala. Taktiež nie je pravdou, že by sumu 1.000 Eur mal vrátiť odporca navrhovateľke na autobusovom nástupišti, kde čakal pán R. pri aute a bol svedkom, ako jej peniaze odporca odovzdal a navrhovateľka si ich prepočítala. Opätovne tvrdí, že peniaze 1.000 Eur vrátil navrhovateľke v jeho aute a to v čase, kedy pán R. sedel v pohostinstve na pive. Ďalej namietal svedectvo E. V., susedky navrhovateľky, nakoľko zasa je to len sprostredkované svedectvo, ktoré nebolo ničím preukázané. Z výsluchu svedkyne Y. Y., susedky navrhovateľky mal súd za preukázané, že menovaná bola svedkom návštevy odporcu u navrhovateľky, kde si dohadovali prevedenie bytu pána Q. na odporcu a že odporca potom navrhovateľke vráti 300.000 Sk. Tu uvádza, že nikdy o žiadnom prevode bytu na jeho osobu s navrhovateľkou nehovoril. Všetky tvrdenia svedkyne sú vykonštruované voči jeho osobe. Svedkovia, ktorých navrhovateľka navrhla a boli v konaní vypočutí sú všetko jej priatelia, s ktorými sa stretávala a míňala peňažné prostriedky získané predajom nehnuteľností pána Q. a spolu s ktorými organizovala rôzne oslavy, prípadne im požičiavala peniaze. Pred výsluchom pani Y. nikdy nevidel. Výpoveď Y. M. nie je kompletne zaznamenaná. Čo sa týka samotnej tzv. pôžičky, i tento svedok sa o veci dozvedel sprostredkované len z rozprávania navrhovateľky. Žiadnu zmluvu o pôžičke s navrhovateľkou neuzavrel. Sumu 2.000 Eur vrátil navrhovateľke nie z dôvodu pôžičky, ale z dôvodu vydierania navrhovateľkou. Ako už uviedol, navrhovateľka zaplatila odporcovi províziu nie vo výške 6.000 Eur, ako pôvodne požadoval, ale vo výške 8.000 Eur, pričom doklad jej vystavil len na 6.000 Eur. Teda po tom, čo mu začala navrhovateľka robiť problémy s tým, že ho oznámi Daňovému úradu, že je to vysoká provízia, že vystavil účtovný doklad len na 6.000 Eur, sa rozhodol sumu 2.000 Eur vrátiť navrhovateľke z už vyplatenej provízie, nie z vymyslenej pôžičky. V rámci dokazovania aj súd mal možnosť vidieť, že navrhovateľka nehospodárne nakladala s finančnými prostriedkami, ktoré v mene pána Q. prevzala a tieto vo veľmi krátkom čase minula. Preto keď jej peniaze došli, začala ho vydierať, aby jej zaplatil časť provízie, ktorú mu predtým sama prisľúbila. K navrhovateľke nechodil na žiadne oslavy, jeho návštevy spočívali v tom, že jej vždy priniesol veci potrebné k predaju. Avšak u navrhovateľky takmer vždy bola nejaká oslava, mala u seba na návšteve rôznych ľudí - napr. svedkov vypočutých v konaní. Nestotožňuje sa so záverom súdu, ktorý v odôvodnení uvádza, že vzťah odporcu s navrhovateľkou nebol len vzťahom medzi zástupcom realitnej spoločnosti a klientom a taktiež že nenakladal hospodárne s finančnými prostriedkami za predaj rodinného domu z toho dôvodu, že prijal províziu 8.000 Eur a doklad vystavil na 6.000 Eur. Tento záver súdu je protirečivý, pričom práve preto nastal problém medzi účastníkmi a nedá sa hovoriť o nehospodárnom nakladaní, keď sumu 6.000 Eur riadne do svojho účtovníctva zaviedol, dal navrhovateľke potvrdenie. Je pravdou, že prijal ďalších 2.000 Eur, ktoré potom navrhovateľka od neho žiadala. Tvrdí a za svojim slovom si stojí, že pánovi M. nikdy

nesľúbil odmenu 1000 Eur, ale za dobrý tip na predaj domu mu sľúbil 500 Eur a tie mu aj vyplatil, čo svedok potvrdil. Ani tvrdenie navrhovateľky, že keď pýtala doklad o pôžičke a malo jej byť odporcom odpovedané, že medzi známymi sa takéto veci nerobia, teda že sa nevystavujú doklady je vyslovená lož, pretože odporca vystavoval prevzatie provízií pre realitnú spoločnosť, prevzatie zálohy pre pána N., vyplatenie obdržanej zálohy s navrhovateľkou, preto ak by si bol býval bral nejakú pôžičku a v tak vysokej výške, je nesporné už aj v záujme svojej ochrany, že by trval na tom, aby takáto vysoká suma bola predmetom písomného úkonu s uvedením termínu splatenia. Takýto doklad navrhovateľka, na ktorej je dôkazné bremeno, nepredložila a potvrdil to aj svedok Y. M.. Všetky svedecké výpovede boli len sprostredkované, svedkovia mali o týchto vedomosti len z rozprávania navrhovateľky. Nebol odkázaný na pôžičku od navrhovateľky, vždy si vedel peniaze zarobiť, naopak, bola to práve navrhovateľka, ktorá má ľahkovážny prístup k peňažným prostriedkom. O tomto všetkom svedčí aj tá skutočnosť, že po tom, čo nehnuteľnosti pána Q. predala a získala z nich prostriedky, umiestnila ho do Domova dôchodcov v Upohlave, pričom za neho neplatila stanovené poplatky za pobyt a tieto boli nútení platiť iní ľudia, o čom súdu predložil doklady. Súd ustálil bez akéhokoľvek relevantného dôkazu, že medzi odporcom a navrhovateľkou vznikol záväzkovo-právny vzťah a to zmluva o pôžičke, pričom nebolo dokázané, kde, kedy, koľko peňazí a na základe čoho navrhovateľka odovzdala odporcovi. Záver súdu preto pokladá z vykonaného dokazovania za nesprávny. Súd nemôže zaviazat' odporcu k zaplateniu tak vysokej sumy len na základe dojmov a sprostredkovaných svedectiev. Potvrzuje to i doterajšia prax v iných prípadoch, kde pokiaľ nie sú dôkazy, nie je možné takému návrhu vyhovieť. V ostatnom sa pridrižiava všetkých svojich predložených vyjadrení.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, v ktorom žiadala aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Vo vyjadrení uviedla, že odporca vo svojom odvolaní tvrdí, že počas celého pojednávania nepadol ani jeden relevantný dôkaz o tom, že by si spomínanú sumu od nej požičal a jedná sa len o sprostredkované informácie svedkov, čo nie je pravda. Počas pojednávania vypovedali svedkovia, ktorí boli priamo zúčastnení na vrátení dvoch splátok pána odporcu ako aj pracovníčka banky, ktorá potvrdila výber financií. Právny zástupca odporcu súdu odporučil, aby nebral do úvahy svedeckú výpoveď jej syna L. V. z dôvodu, že svedok je priamym rodinným účastníkom navrhovateľky a nevie sa vyjadriť ku konkrétnej veci, pretože sa navrhovateľka bála hovoriť mu všetky skutočnosti. K tomu uviedla, že svedecká výpoveď jej syna nebola ničím ovplyvnená a hovoril iba skutočnosti, s ktorými sa osobne stretol a udiali sa. Zdôraznila, že jej syn pracuje vo verejnej správe a podlieha zákonným povinnostiam bezúhonnosti a spoľahlivosti, teda by krivo nevypovedal. Vo veci výpovede p. R. R. odporca vo svojom odvolaní interpretuje veci, ktoré na súde ani nepadli. Odporca v odvolaní tvrdí, že svedok videl ako jej odovzdáva peniaze keď ju čakal na autobusovom nástupišti, kde sa s odporcom stretli. Nie je tomu tak a zdôraznila, že odporca niekoľkokrát menil svoje výpovede. Svedok R. ju čakal v aute na nástupišti kde ju doviezol za odporcom, za účelom odovzdania splátky, o čom svedok vedel a videl po jej návrate do auta ako si prepočítava peniaze. Sám svedok vo výpovedi pred súdom uviedol aj presné nominálne hodnoty bankoviek, ktoré jej odporca odovzdal. Čo sa týka spomínaného kamerového systému v banke, na ktorý sa odvoláva odporca, na ktorom má byť viditeľné, že prišiel do banky až po nej je ďalším vykonávaným klamstvom odporcu. Už pri návrhu na okresnú prokuratúru sa zistilo, že daný kamerový záznam z menovaného obdobia už nejestvuje, z dôvodu krátkeho časového intervalu ukladania údajov do systému. Ak by kamerový záznam jestvoval, bolo by na ňom vidieť odporcu s ňou v banke aj preberanie finančnej hotovosti. Prokuratúra nezistila skutkovú podstatu trestného činu, ale zároveň jej neodoprela dožadovať sa spravodlivosti na občiansko-právnom konaní. Svedkyňa p. F. bola vtedy pracovníčkou banky a bola svedkom pri výbere finančných prostriedkov a započula rozhovor medzi odporcom a ňou o výstavbe penziónu v R. a javilo sa jej že dané prostriedky majú slúžiť odporcovi. Tiež zdôraznila, že svedkyňa pred jej príchodom do práce žiadala, aby pred odporcom povedala, že nemôže vybrať finančné prostriedky z účtu. Všetci svedkovia, ktorí na súdnom pojednávaní vypovedali, vypovedali úplnú pravdu na základe informácií, ktoré sami vedeli, alebo boli prítomní pri skutočnosti a nie je pravda že by ich nejakým spôsobom uplácala, načo vo svojom odvolaní poukazuje odporca. Takisto nekonala žiadne oslavy ani posedenia ako hovorí odporca. Poukazuje nato len z dôvodu, že už sám nevie ako by sa vyhol spravodlivosti. Rovnako nie je pravdou, že ho vydierala a on z dôvodu, aby mal odo nej pokoj, jej vyplatil čiastku 2.000 Eur. Ak by to tak bolo sám by podal trestné oznámenie na jej osobu za vydieranie a nie, že by jej zaplatil, aby mal pokoj. Jej nehospodárne konanie s peniazmi si pripúšťa, no nie je to predmetom pojednávania. Všetky prostriedky, ktoré nadobudla z predaja nehnuteľností p. Q. bolo po dohode s ním o čom svedčia aj jeho podpisy na KP zmluvách. O p. Q. sa do dnešného dňa stará, žijú v jednej domácnosti a vychádzajú spolu. Nie je pravdou, že hneď po nadobudnutí fin. prostriedkov

umiestnila p. Q. do domova ako uvádza odporca. Pán Q. bol umiestnený v rekreačnom dome C. po tom, ako sa spoločne na tom dohodli z dôvodu jeho hospitalizácie a liečenia. Fakt, ktorý uvádza odporca, že jeho pobyt musela hradiť p. M. je výmysel. Finančné prostriedky na uhradenie pobytu boli z účtu p. Q. a nie z vlastných financií menovanej. Bola v neustálom kontakte s p. Q. ako aj riaditeľkou rekreačného domu. Odporca sám navštevoval p. Q. v rekreačnom dome a strojil ho proti nej a na podpisovanie dokumentov na získanie majetkov p. Q., čoho si všimla aj riaditeľka centra a odoprela mu návštevy.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 8.000 eur, z dôvodu, že medzi navrhovateľkou a odporcom nepochybne došlo k ústne uzavretej zmluve o pôžičke na sumu 8.000 eur, bez konkrétne dohodnutej doby splatnosti.

Na základe vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal aj odvolací súd za preukázané, a čo medzi účastníkmi konania ani nebolo sporné, že odporca dňa 22.06.2010 prevzal od navrhovateľky sumu 10.000 Eur, ktoré vybrala zo svojho účtu v DEXIA banke a.s., pobočka T. F., po tom ako bola vyplatená predávajúcimi R. N. a spol. kúpna cena za predaj rodinného domu U. Q. v T. M. súp.č. XXX, ktorého predaj za menovaného sprostredkovávala navrhovateľka.

Odvolací súd mal ďalej zhodne so súdom prvého stupňa z vykonaného dokazovania, a to z výsluchu svedkov L. V., E. V., Y. Y. a Y. M. za preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom vznikol záväzkovo - právny vzťah a to na základe zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bola suma 10.000 Eur, reálne odovzdaná odporcovi navrhovateľkou dňa 22.06.2010.

I keď sa v danom prípade jedná len o nepriamych svedkov, nakoľko ani jeden z nich nebol priamo pri uzatváraní zmluvy o pôžičke, z ich výsluchu je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo skutočne k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, pričom odvolací súd nemal dôvod považovať ich výpovede za účelové a nevierohodné a preto súd prvého stupňa správne vychádzal z výpovedí týchto svedkov, nakoľko všetci zhodne potvrdili, že navrhovateľka sa pred nimi vyjadrovala o tom, že odporcovi požičala peniaze a to konkrétne 300.000,- Sk (10.000 Eur), žiadala od odporcu peniaze vrátiť, a taktiež, že odporca peniaze vrátil len vo výške 2.000 Eur, ktorú skutočnosť nepoprel ani sám odporca a vyplýva aj z výpovede svedka L. V. a R. R..

Čo sa týka tvrdenia odporcu, že nie navrhovateľka požičala peniaze jemu, ale naopak on navrhovateľke požičal sumu 5.000 Eur, a táto mu sľúbila vrátiť 10.000 Eur, takéto tvrdenia odporcu považuje i odvolací súd za nepravdivé a nepreukázané, nakoľko odporca nepredložil súdu jediný dôkaz o tom, že by k pôžičke sumy 5.000 Eur navrhovateľke vôbec niekedy došlo, ako ani dôkaz o tom, že by mu navrhovateľka mala z tejto pôžičky vrátiť dvojnásobok požičanej sumy, pričom aj odvolaciemu súdu sa toto tvrdenie javí ako maximálne nelogické, pripúšťajúc aj skutočnosť, že navrhovateľka skutočne nehospodárne nakladala s finančnými prostriedkami za predaj rodinného domu U. Q. ako aj z finančnými prostriedkami, ktoré U. Q. získal z predaja iných nehnuteľností, pritom ako správne konštatoval i súd prvého stupňa v tomto konaní nie je rozhodujúce ako navrhovateľka s kúpnyimi cenami naložila, na ktorú skutočnosť poukazoval odporca. Odvolací súd teda vyššie uvedené tvrdenie odporcu považoval za účelové a nevierohodné, v snahe vyhnúť sa odporcu úhrade dlhu.

V neposlednom rade nepravdivosť tvrdení odporcu o pôžičke 5.000 Eur navrhovateľke vyplýva aj z jeho rozdielného tvrdenia v konaní vedenom na OR PZ Považská Bystrica č. ČVS: ORP-541/OEK-PB-2011, a iného jeho tvrdenia v tomto konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené nemal teda ani odvolací súd v danom prípade za preukázané, že medzi odporcom a navrhovateľkou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej mala byť suma 5.000 Eur a záväzok navrhovateľky vrátiť odporcovi dvojnásobok teda sumu 10.000 Eur, ale mal za preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke predmetom ktorej bola suma 10.000 Eur, ktorú dňa 22.06.2010 odporca od navrhovateľky prevzal.

Súd prvého stupňa ďalej správne konštatoval, že i keď nebolo jednoznačne preukázané, do akej doby mal odporca navrhovateľke predmet pôžičky vrátiť, z výpovede navrhovateľky ako i všetkých vypočutých svedkov, okrem svedkyne F. je zrejmé, že navrhovateľka niekoľkokrát žiadala odporcu o vrátenie predmetu pôžičky, čo nakoniec odporca aj urobil a navrhovateľke v dvoch splátkach po 1.000 Eur vrátil sumu 2.000 Eur, teda v danom prípade došlo k ústne uzavretej zmluve o pôžičke na sumu 8.000 eur, bez konkrétne dohodnutej doby splatnosti.

Čo sa týka námietky odporcu uvádzanej v odvolaní, že súd prvého stupňa nesprávne v odôvodnení poukázal na tú skutočnosť, že z výsluchu svedkov jednoznačne vyplýva, že vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom nebol len vzťah medzi zástupcom realitnej spoločnosti a klientom, odvolací súd túto nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko toto konštatovanie súdu prvého stupňa v konečnom dôsledku nemá podstatný vplyv na záver súdu, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom vznikol záväzkovo - právny vzťah a to na základe zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bola suma 10.000 Eur, reálne odovzdaná odporcovi navrhovateľkou dňa 22.06.2010.

Taktiež námietku odporcu uvádzanú v odvolaní, že nie je pravdou, že nenakladal hospodárne s finančnými prostriedkami za predaj rodinného domu Štefana Q. z toho dôvodu, že napríklad prijal províziu 8.000 Eur a potvrdenie vyhotovil na sumu 6.000 Eur, odovzdal sumu 500 Eur svedkovi M. za sprostredkovanie predaja, pričom mu mal sľúbiť, že ak sa dom predá, z predaja mu dá 1.000 Eur, odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko ani toto konštatovanie súdu prvého stupňa nemá podstatný vplyv na závery súdu, ku ktorým dospel po vykonanom dokazovaní.

K ďalšej námietke odporcu uvádzanej v odvolaní, že ak by si bol býval bral nejakú pôžičku a v tak vysokej výške, je nesporné už aj v záujme svojej ochrany, že by trval na tom, aby takáto vysoká suma bola predmetom písomného úkonu s uvedením termínu splatenia, odvolací súd uvádza, že túto nepovažoval za opodstatnenú, ale len účelovú, nakoľko rovnako ak by on mal požičať peniaze navrhovateľke ako v tomto konaní tvrdí, trval by na písomnom uzavretí zmluvy o pôžičke, pritom ani on takýmto dokladom nedisponuje.

Taktiež ďalšie námietky odporcu uvádzané v odvolaní nepovažoval odvolací súd za opodstatnené, ide len o opakovanie tých istých námietok, ktoré uvádzal pred súdom prvého stupňa, pričom súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozsudku s týmito námietkami riadne a dostatočne vysporiadal, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p odvolací súd vo zvyšku poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil, preto odvolací súd nepovažoval námietky odporcu uvádzané v odvolaní za opodstatnené a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu týchto trov neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.